

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Zsuzsanna Dunai

Atsakovė: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Teisingumo Teismo byloje C-26/13 priimto sprendimo (rezoliucinės dalies) 3 punktą reikia suprasti taip, kad nacionalinis teismas taip pat gali pašalinti dėl verslininko ir vartotojo sudarytos sutarties sąlygos negaliojimo atsiradusią spragą, kai tolesnis sutarties galiojimas prieštarauja ekonominiams vartotojo interesams?
2. Ar Europos Sąjungai suteiktą kompetenciją siekiant užtikrinti aukštą vartotojų apsaugos lygį ir pagrindinius Sąjungos teisės principus, kaip antai lygybės prieš įstatymą, nediskriminavimo, veiksmingos teisminės gynybos gynybą ir teisingo bylos nagrinėjimo principus, atitinka tai, kad valstybės narės parlamentas įstatymu pakeičia privatinės teisės sutartis, priskiriamas prie analogiškų kategorijų ir sudarytas verslininko ir vartotojo?
 - 2/a) Jei į pirmesnę klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar Europos Sąjungai suteiktą kompetenciją siekiant užtikrinti aukštą vartotojų apsaugos lygį ir pagrindinius Sąjungos teisės principus, kaip antai lygybės prieš įstatymą, nediskriminavimo, veiksmingos teisminės gynybos ir teisingo bylos nagrinėjimo principus, atitinka tai, kad valstybės narės parlamentas įstatymu pakeičia įvairias užsienio valiuta išreikštos paskolos sutarties dalis siekdamas apsaugoti vartotojus, tačiau tai sukelia teisėtiems vartotojų apsaugos interesams priešingas pasekmes, nes po pakeitimų paskolos sutartis toliau galioja ir vartotojui toliau tenka su valiutų kursais susijusios rizikos našta?
3. Jeigu turinys susijęs su sutartimis, sudarytomis tarp verslininko ir vartotojo, ar Europos Sąjungai suteiktą kompetenciją siekiant užtikrinti aukštą vartotojų apsaugos lygį ir pagrindinius Sąjungos teisės principus, kaip antai lygybės prieš įstatymą, nediskriminavimo, veiksmingos teisminės gynybos ir teisingo bylos nagrinėjimo principus, atitinka tai, kad valstybės narės aukščiausiosios teisminės instancijos vienodinimo komisija visais civilinės teisės klausimais priimamais „sprendimais siekiant vienodai aiškinti teisės nuostatas“, nulemia bylą nagrinėjančio teismo jurisprudenciją?
 - 3a) Jei į pirmiau pateiktą klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar Europos Sąjungai suteiktą kompetenciją siekiant užtikrinti aukštą vartotojų apsaugos lygį ir pagrindinius Sąjungos teisės principus, kaip antai lygybės prieš įstatymą, nediskriminavimo, veiksmingos teisminės gynybos ir teisingos bylos nagrinėjimo principus, atitinka tai, kad valstybės narės aukščiausiosios teisminės instancijos vienodinimo komisija visais civilinės teisės klausimais priimamais „sprendimais siekiant vienodai aiškinti teisės nuostatas“ nulemia bylą nagrinėjančio teismo jurisprudenciją, jeigu vienodinimo komisijos nariai (teisėjai) nėra skiriami skaidriai, pagal iš anksto nustatytas taisykles, jeigu šios komisijos taikoma procedūra nėra vieša ir jeigu neįmanoma *a posteriori* susipažinti su taikyta procedūra, t. y. pritaikytomis ekspertinėmis žiniomis, doktrina ir įvairių narių balsavimo rezultatais (ar nuomonės sutapo, ar ne)?

2017 m. kovo 10 d. *Fővárosi Törvényszék* (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Orsolya Czakó/ERSTE Bank Hungary Zrt.*

(Byla C-126/17)

(2017/C 221/04)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Fővárosi Törvényszék

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė ir kita proceso šalis: Orsolya Czakó

Atsakovė ir apeliantė: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, siekiant nustatyti paskolos sutarties sumą, ginčijamos sutarties I/1 ir II/1 punktų formuluotė, kurioje 64 731 CHF suma nurodyta kaip orientacinė, o maksimali 8 280 000 HUF kaip ta, kurią prašoma finansuoti, ir pagal kurią paskolos sumos nustatymas siejamas su sutartį su vartotoju sudarančios šalies teisiniu pareiškimu ir jos užfiksuotais duomenimis, atitinka Direktyvos 93/13/EEB ⁽¹⁾ 4 straipsnio 2 dalyje ir 5 straipsnyje numatytus pateikimo aiškia, suprantama kalba reikalavimus?
2. Jeigu I/1 ir II/1 punktų formuluotė nepateikta aiškia ir suprantama kalba ir dėl to galima vertinti, ar jų nuostatos yra nesąžiningos, ir galbūt patvirtinti jų nesąžiningą pobūdį, ar galima pripažinti negaliojančia visą sutartį, atsižvelgiant į tai, kad pagal nacionalinę teisę kaip teisinė neapibrėžto sutarties dalyko pasekmė visa sutartis pripažįstama negaliojančia?
3. Jeigu sutartį būtų galima pripažinti galiojančia, ar suma gali būti nustatoma vartotojui palankesniu būdu?

⁽¹⁾ 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288).

2017 m. kovo 15 d. *Bundesfinanzhof* (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *X-GmbH/Finanzamt Stuttgart – Körperschaften*

(Byla C-135/17)

(2017/C 221/05)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesfinanzhof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė ir kasatorė: *X-GmbH*

Atsakovė ir kita kasacinio proceso šalis: *Finanzamt Stuttgart – Körperschaften*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar EB 57 straipsnio 1 dalį (dabar – SESV 64 straipsnio 1 dalis) reikia aiškinti taip, kad EB 56 straipsnis (dabar – SESV 63 straipsnis) su tiesioginėmis investicijomis susijusio kapitalo judėjimo į trečiąsias valstybes ar iš jų apribojimui, kuri valstybė narė taikė 1993 m. gruodžio 31 d., nedaro poveikio ir tuomet, kai kapitalo judėjimą į trečiąsias valstybes ar iš jų apribojanti nacionalinės teisės nuostata atskaitos dieną iš esmės buvo taikoma tik tiesioginėms investicijoms, tačiau po atskaitos dienos išplėsta taip, kad apima ir turimas portfelį sudarančias užsienio bendrovių kapitalo dalis, kai valdomas kapitalas sudaro mažiau kaip 10 %?
2. Jei į pirmąjį klausimą bus atsakyta teigiamai: ar EB 57 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip: tokiu atveju, kai taikoma atskaitos dieną galiojusį apribojimą iš esmės atitinkanti vėlesnė teisės nuostata, tačiau atskaitos dieną galiojęs apribojimas po atskaitos dienos trumpam iš dalies buvo reikšmingai pakeistas įstatymu, kuris, nors įsigaliojo, praktiškai niekada nebuvo pritaikytas, nes dar prieš tai, kai jį būtų buvę galima pirmą kartą pritaikyti konkrečiu atveju, buvo pakeistas šiuo metu taikoma teisės nuostata, laikytina, kad taikoma atskaitos dieną, t. y. 1993 m. gruodžio 31 d., galiojusi nacionalinės teisės nuostata, kuria apribojamas su tiesioginėmis investicijomis susijęs kapitalo judėjimas į trečiąsias valstybes ar iš jų?
3. Jei į vieną iš pirmesnių klausimų bus atsakyta neigiamai: ar pagal EB 56 straipsnį draudžiama valstybės narės teisės norma, pagal kurią į toje valstybėje narėje įsisteigusio apmokestinamojo asmens, kuris dalyvauja valdant ne mažiau kaip 1 % kitoje valstybėje (šiuo atveju – Šveicarijoje) įsisteigusios bendrovės kapitalo, mokesčio bazę proporcingai pagal atitinkamos valdomo kapitalo dalies dydį įtraukiamos šios bendrovės gautos investicinio pobūdžio teigiamos pajamos, jei šių pajamų apmokestinimo lygis mažesnis negu pirmojoje valstybėje?